

ഗുണകാംക്ഷയുടെ തലങ്ങൾ

عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "بَأَيْمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالنُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ" (رواه مسلم)

ଜାରିବୁଗା ଅବେଳିଟ୍ ଅତିଥିମାନୀ ପାଇଁ କହିଲୁ: “ନମସ୍କାର ନିଲମ୍ବିତରୁଷମନ୍ତ୍ରମାଣୁ ସକାତ୍ ନଳକୁଶମନ୍ତ୍ରମାଣୁ ଏହିଲୁ ହୁନ୍ତିଲିକଣ୍ଠେକୁ ଦୁଃଖ କରିବାକୁ କହିଯୁଣ୍ଟିଲେବାକୁ ନାହିଁ ଏହାର ଅଭ୍ୟାସମାଧିରେ ଦୂରନୋଦ୍ଧର୍ଶ ପ୍ରତିଜଳ ଚେଯିବୁ” (ହୁନ୍ତିଲି).

നമസ്കാരം അല്ലാഹുവോടുള്ള കടമയാകുന്നു. അല്ലാഹുവും മനുഷ്യനും തമിലുള്ള സുദൃശ്യമബന്ധം(സിലത്ത്)മാണ് നമസ്കാരം. അതുകൊണ്ടാണ് നമസ്കാരത്തിന് ‘സുലാത്ത്’ എന്ന നാ മകരണം ഉണ്ടായത്. വിശ്വാസി നാമത്രംമായി നടത്തുന്ന സപ്കാരവും സംഭാഷണമാണ്. ഉത്തരം വ്യക്തിയും ഉത്കുഷ്ഠം സമൂഹവും ശാന്തിനിനിറങ്ങ ലോകവും നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രലഭമായി സുഷ്ടി ക്രമപൂട്ടുന്നു. തത്ത്വദർശ പ്രാധാന്യമുള്ള ആരാധന കർമമാണ് സകാരത്. സകാരത്ത് മനുഷ്യരോട് വന്നായപ്പെട്ട ആരാധനയാണ്. ദിവസവിദ്യാസമാർക്ക് സകാരത് നൽകുക വഴി അല്ലാഹുവുമായി അടുക്കാനും അവരെ തുപ്പതി നേടാനും സാധിക്കും. സകാരത് ആത്മാവിനെ സംസ്കർക്കുന്നതോടൊപ്പം സന്തതിനെ ശുഖിക്കി രിക്കുകയും അതിൽ വളർച്ചയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ହୁଲାମିକ ନାରିକରିଯୁଏ କେତ୍କାନ୍ତୁ ନାଶ କରାନ୍ତି
ପ୍ରଦୟମ. ଯମାଵିଧି ସକାତ ଗଣକୁ ନୀରାଜକିରି ଅପରାକ୍ଷମ
ଛିଲିନିକିରି ଆଲ୍ଲାହାରୁ ସଂରକ୍ଷିତିକୁ. ସମ୍ମହତିର ଶାନ୍ତିଯୁବ
ନିରଭ୍ୟତାବ୍ୟାଙ୍ଗ ଶୁରକ୍ଷିତାବ୍ୟାଙ୍ଗ ସକାତ ପ୍ରଦୟମ କୃତ୍ୟମାଯି
ନକ୍ଷିଲିବାକୁନ୍ତିଲୁଏ କେବରୁବୁ. ସକାତ ପ୍ରକଳିତିବିନ୍ଦୁକର
ନାଶିବାନ୍ତିରେ ପୋଲେ ସମ୍ମହକେଷମତିକୁଠାରୁମାକୁନା).

விவரானிக்கு பற்றி பற்றியது இடப்படக்கூடில்லை என்பதை அறிவு என்று உணர்தான். மாணவிகள் முழுமாகுடும் ரூபங்காலங்களை அமுவ நெய்து, சுறையிவிக்கிள்க் கந்தையும் ரூபங்வும் காலச்சிக்குடும்தான்கள் நெய்து, ரூபங்காலங்களை திகளை ஆற்றாற்றம் அனிவையும். மெழுகில்கின்ற ஶுவலமாய் தேர்ந் ஸ்பூட் கெய்தெடுக்குவேன் திங்கும் மாலிருப்பதில்கின்ற ஸ்பூடன் வேற்றிருப்பதுக்குவேற்றிடினும் “நெய்து” என்ற பாவிலாவியதையில் பாயாகிறென்றும் உபவேஸம் தெருக்கவேண் ஆற்றாற்றமாயில் உபவேஸிக்கேள்வத் ரூபங்காலங்கள் யூட் மஹதாய் பாரமான். (பாவாபகர்ண(ஸ) பராமானு): “நீண்ட ஜோக் உபவேஸம் தெரியாத ஆற்றாற்றம்தொயை உபவேஸிக்குக்.” பாவாபகர்ணதொய்யாகிக்கூடில் பிலர் பாண்டதாயி பாந்தர்(ர) இலும் கிக்குவேனு: “ஏராட் ஆற்றாய் ஏதொருவபிலானோ அவனில் சுதூர், நய உபவேஸிப்போகாள் லூரியில் ஸாஷாக்குடும்வான்கள் அல்லாய்வுவிர் ஏற்றுவோ பியா நின்றத வெவ்வாஸன்” (ஜாமிழன் இலங்கு வரல் கிளா-ஹப்பநு ஒஜவு).

ଆମ୍ବାସକର୍ତ୍ତ ମୁଣ୍ଡଟି(୮) ପାଇୟାନ୍ତିରୁ: “ସାହାବିକଙ୍କରେ ଆ ବୁଦ୍ଧିକର୍ତ୍ତ ମିକ୍ରୋଗିନର ପ୍ରତାନ୍ତପତ୍ରରେ କୋଣେବା ନମସ୍କାରରେ କୋଣେବା ଅତ୍ୟାରିଣ୍ଟିଲୁ. ଅତିରିଳୁବୁଂ ମୁଣ୍ୟେ, ଦେବପାତ୍ରରେଣରୀ କୋଣ୍ଟୁଂ ଦେବପ୍ରଶାନ୍ତିକଙ୍ଗାରୁଛି ଶୁଣକାଂକ୍ଷ କୋଣ୍ଟୁମା ଯିରୁଣ୍ୟ” (ଜୀମିଲିଲ୍ ଉଲ୍ଲୁ). ଏହିବୁଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାଯ କରିମଙ୍ଗଳ ଏତେବେଳେ ଅନେହଣୀତିକି ‘ଆମ୍ବାହୁରୋଦାରୁଛ ଶୁଣକାଂକ୍ଷ’ ଏକାତ୍ମିରୁଣ୍ୟ ଅବ୍ୟାପ୍ତିରେଣିବୁଂ ବୁଝାରୁକ୍ତ ନନ୍ଦିଯି ମରିପଡ଼ି.

ନୟାମିହାତିରେ ଯିଶାଳମାଯ ମେଲା ହମାଂ ନବପି(ଗ)ଯୁକ
ବାକ୍ୟକଣ୍ଠି: “ମୁସଲିଙ୍କଜ୍ଞର ଦୟାପିକାବ୍ୟ ପାରତିକବ୍ୟମାଯ
ନମକୁ ବେଳି ଉପବେଶନେ ରାତକୁକ. ଅବରକେଣକୁଣ ଉପାଦ
ବଣେଶ ତଥୟକ. ଅବରକ ଦୀନିକାବ୍ୟଙ୍କର ପରିଷ୍ଠିତିକାର୍ଯ୍ୟକୁ
କରମ କୋଣାଳ୍ପୁ ପଚାଂ କୋଣାଳ୍ପୁ ସହାଯିକୁକ. ଅବରୁଦ ନୟା
ନନ୍ଦକର ମଧ୍ୟରେବକୁକ. ପୋରାତ୍ମକର ପରିହାରିକୁକ. ଅବରକ
ଡୋଷକରମାଯ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପରତ୍ତାତିରିକୁକ. ନନ କର୍ତ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟକୁ
ନମ୍ୟାର ପାତ କାଣିଷ୍ଠକାର୍ଯ୍ୟକୁକର୍ଯ୍ୟାଂ ପରିଷ୍ଠିତ
ନେତରେଣଯୁ ଆରମ୍ଭାରମତଯେବେଳ୍ୟାଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ
ନାତିର କାର୍ଯ୍ୟର ତଥୟକ. ତଥାବାନ୍ଧିତେବେଳ ପେତୁମାର୍ଯ୍ୟାଂ
ଆବର ବଣିକାତିରିକଣ୍ଠିକ. ଅବରେତ ଅଣ୍ଟୁଯପୁରାତାରିକିମୁକ
ତନିକିକ ତାଣ ହୃଷକେନ୍ଦ୍ରିୟାଂ ନମକର ମୃଦୁଲୁବରକୁ ବେଳିଲୁଗ
ହୃଷକେନ୍ଦ୍ରିୟକ. ତନିକି ସାବେଳିକାନିଷ୍ଠକେନ୍ଦ୍ରିୟାତ କାର୍ଯ୍ୟକର
ଆବରକୁ ସାବେଳିକାତିରିକଣାଂ ଆଶିକୁକ. ଅବରୁଦ ଅଣି
ମାନବ୍ୟ ଯନବ୍ୟ ସଂରକ୍ଷିକୁକ. ବେବାନ୍ଦୁରାଜମାର୍ଗତିରି
କରମାନିରଥକାଣ ନିରତର ପ୍ରେରିଷ୍ଠିତକାଣିରିକୁକ” (ଆତ
ମିଶ୍ରାଜ ମ୍ରି ଶର୍ମି ସହାଯି ମାସିଦ୍ଵି 1/38,39).

പ്രധാവ സാഹാമി ജരിഗുൽ വജ്ജലി(റ) തെരു ദാസനെ
രു കുതിരയെ വാങ്ങാൻ പറഞ്ഞതും. അയാൾ 300 ദിന്ഹാ വി
ല പറഞ്ഞുപിച്ച് കുതിരയെ വാങ്ങി അതിരെറ്റു ഉടമസ്ഥനെയും
കുട്ടിവനു. കുതിരയെ കണ്ണ ജരിഗ(റ) ഉടമയോട് പറഞ്ഞു: “താ
കളുടെ കുതിര മൃതിയ ഇനമാണ്. ശാന്തിന് 800 ദിന്ഹാ വില
നൽകും.” ആ സംഖ്യ അദ്ദേഹം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതേ
ക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, എല്ലാ വിശാമാനികൾ
ജോട്ടു ഗുണകാംക്ഷയോടെ പെരുമാറ്റേണ്ട് താൻ നമ്പിയോട്
പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു എന്നാണ്. സഹബവിനും ജരിഗിനും തുർക്കി
മഹതായ മാതൃകയാണ്. കുതിരയെ ഉടമ അതിരെ 300 ദിന്ഹാ
മഹിന് വിളക്കാൻ സംശയം സന്നദ്ധനായിരുന്നു. പക്ഷേ മുടിയും
ഇനത്തിൽപ്പെടു ആ കുതിരക്ക് യഥാർമ്മത്തിൽ അതിരെറ്റു ഇടക്കിയും
ലഭിക്കു വില കിട്ടുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹത്ത് സാമേധ്യാഭ്യാസം
നൽകാൻ തയാറായി. തെരു സഹോദരൻ നൃായമായും ലഭിക്കേണ്ട
ഒരു വിലയേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങുന്നത് അയാളോട്
ചെയ്യുന്ന അനീതിയായിരിക്കുമെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. തനിക്ക് ലാഡ
മുണ്ടാകുന്നത് തെരു സഹോദരൻ നഷ്ടം വരുത്തിക്കൊണ്ടാവരു
തെന്ന ഗുണകാംക്ഷയാനിഭ്രമായ മനസ്സാണ് പ്രവാചകപാഠാലാലു
യിൽ അഭ്യസിച്ച ജരിഗ(റ)നെ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന പ്രേരിപ്പിച്ചത്.
ഗുണകാംക്ഷ പ്രവാചകമാരുടെ സഭാവ ഗുണമായിരുന്നു. “ദീൻ
എന്നാൽ ഗുണകാംക്ഷയാകുന്നു” (മുസലിം). ●